

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **Základní organizace Českého zahrádkářského svazu – Osada u Labe – Hradec Králové Plácka, IČ: 68247788**
sídlem Pobřežní 308/3, 503 01 Hradec Králové
zastoupen advokátem JUDr. Janem Malým
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha
adresa pro doručování: Malé nám. 124, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: **1. Statutární město Hradec Králové**
sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové
2. D. M.
3. P. M.

o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 22. listopadu 2022, č. j. KUKHK-31284/UP/2022 (Sv),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 8. 2. 2023 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 11. 2022, č. j. KUKHK-31284/UP/2022 (Sv), kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pro nepřipustnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové ze dne 15. 6. 2022, zn. SZ MMHK/177303/2021 ST2/Mel, č. j. MMHK/105538/2022 ST2/Mel (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).
2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo k žádosti D. M. (vystupující jako 2. Osoba zúčastněná na řízení) a P. M. (osoba zúčastněná na řízení č. 3) podle § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), povoleno umístění stavby nazvané jako: „Stavba pro individuální rekreaci v Zahrádkářské osadě U Labe, vodovodní a tlaková kanalizační přípojka, retenční nádrž, domovní rozvod elektro, zpevněná plocha na p. p. č. XA, XB, XC v k. ú. xx (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“). Vlastníky pozemku p. p. č. XB v k. ú. xx jsou žadatelé (D. a P. M.). Další Stavbou dotčené pozemky, tedy pozemky p. p. č. XA a XC v k. ú. .. jsou ve vlastnictví Statutárního města Hradec Králové (1. Osoba zúčastněná na řízení).
3. V rámci předmětného řízení se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného dle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a k tomu rovněž zrušení Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

II. Obsah žaloby

4. Žaloba žalobce stojí na čtyřech žalobních bodech, z nichž některé z nich spolu úzce obsahově souvisejí, proto se i v jednotlivých částech žaloby žalobní argumentace opakuje.
5. **Prvním žalobním bodem žalobce napadal nezákonnost postupu žalovaného, který ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu zamítl jeho odvolání proti Rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nepřipustnost.**
6. Žalobce zdůraznil, že stavba pro individuální rekreaci je situována uvnitř zahrádkářské osady U Labe, která ve správě náleží žalobci. Žalobce v této zahrádkářské osadě rovněž vlastní a spravuje infrastrukturní zařízení sloužící pro obsluhu jednotlivých zahrádkářských či zahradních chat. Zahrádkářská osada je též vymezeným územím, sestávajícím se z vícerého počtu k tomu určených a rozdělených pozemků spolu se stavbami na nich stojícími, tvořícími celek, který je ohraničen oplocením, rozhradou, které mají shodný režim. Na tomto základě žalobce byl účasten řízení před správním orgánem prvního stupně, neboť stavba pro individuální rekreaci, aniž by bylo zřetelné, o jakou konkrétní stavbu jde, byla a je umísťována právě uvnitř (v) zahrádkářské osadě U Labe. Žalobce je, kromě jiného, také vlastníkem staveb, které slouží ke společným činnostem jednotlivých vlastníků zahrádkářských chatek vč. vody, ale také hygienického a sociálního zařízení společného všem. Odtud je třeba také uvážit, že žalobce je přímým účastníkem řízení, jde-li skutečně o zahrádkářskou chatu. Vzhledem k tomu, že v ní infrastrukturní stavby vlastnický náleží žalobci, včetně (celku) rozhrady tuto osadu

ohraničující, pak zamítnutí odvolání proti vydanému Rozhodnutí správního orgánu I. stupně pro nepřipustnost, založené výlučně na sporném vyjádření nezjištěné skutečnosti odstranění nepatrné její části, představuje zkrácení žalobce na jeho právech rozhodnutím žalovaného. To bez zřetele nebo s přihlédnutím k otázkám vlastnictví, které by ani jinak nemohl žalovaný rozhodnout. Již jen z tohoto důvodu je žalobce přesvědčen, že postup žalovaného není po právu. Odepřel tak mimo jiné odvolací přezkum námitek, které žalobce přednesl jako účastník řízení před správním orgánem I. stupně.

7. **Druhým žalobním bodem žalobce napadal rozhodnutí správních orgánů obou stupňů pro jejich nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů.**
8. Žalobce nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí žalovaného spatřoval především v tom, že rozhodnutí ve svých důvodech nepředstavuje a neobsahuje žádnou přezkoumatelnou úvahu, o kterou by byl opřen jeho výrok. Rozhodnutí se omezuje na konstatování, podle kterého si žalovaný, z důvodu námitek směřujících proti obsahu závazného stanoviska odboru hlavního architekta Magistrátu města Hradec Králové, vyžádal jeho potvrzení či změnu, se kterou pak v důvodech rozhodnutí zacházel jeho nekritickým doslovným převzetím, aniž by nad ním učinil jakýkoliv přezkoumatelný závěr. Ten se posléze koncentruje pouze do vypořádání odvolací námítky či odvolacího důvodu (v odůvodnění na straně 11 v druhém textovém odstavci) do závěru s odkazem na závazné stanovisko tam uvedené, že záměr je z hlediska souladu s platným územním plánem přípustný. Pro úplnost odůvodnění námítky nepřezkoumatelnosti a nedostatku důvodů žalobce dodal, že stejnou vadou trpí i Rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jehož odůvodnění je vetknuto toliko do jediné pasáže, odůvodnění v druhém textovém odstavci na straně 4 tohoto rozhodnutí, ve kterém je pouze katalogizováno, z jakých hledisek správní orgán prvního stupně žádost o vydání územního rozhodnutí přezkoumal, z jakých hledisek byl záměr posouzen, ovšem s jakým výsledkem správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí a jeho odůvodnění nepodává, natož aby šlo o důvody přezkoumatelné.
9. **V rámci třetího žalobního bodu žalobce napadal rozhodnutí správních orgánů obou stupňů pro jejich nezákonnost. Tuto spatřoval v tom, že rozhodnutí žalovaného stojí na nezákonném a věcně nesprávném závazném stanovisku (myšleno závazné stanovisko orgánu územního plánování vydané dle § 96b stavebního zákona). Nezákonnost rozhodnutí správních orgánů obou stupňů žalobce dále spatřoval v tom, že tato jsou v rozporu s územním plánem (myšleno Územním plánem města Hradec Králové).**
10. K uvedenému žalobnímu bodu žalobce konkrétně uvedl, že stavební záměr je hodnocen jako přípustný, a to pouze proto, že byl do závazného stanoviska odborem hlavního architekta Magistrátu města Hradec Králové pojat jako zahrádkářská chata, aniž by proto byly jakékoliv podmínky, a aniž by tentýž orgán vysvětlil a uvedl důvody pro takovou kvalifikaci. Přitom řízení o vydání územního rozhodnutí orgánem prvního stupně bylo vedeno o umístění stavby (jen) pro individuální rekreaci. Dotčený orgán vydávající závazné stanovisko si tak dopředu vymezil charakter a kvalifikaci Stavby jako zahrádkářskou chatu a k této své kvalifikaci pak formuloval své závěry. To vše nadto zcela nepřezkoumatelným způsobem, což mimo jiné vytkl tomuto závaznému stanovisku nadřízený dotčený orgán ve svém přezkumném závazném stanovisku, které bylo vydáno v rámci řízení o odvolání. Toto je pak zcela mylně nadále považováno za stanovisko potvrzující, což se zcela vymyká jeho obsahu, neboť umístěvanou Stavbu kvalifikuje zcela odlišně a zcela jinak.

11. Nadřízený dotčený orgán v přezkumném závazném stanovisku dospívá k tomu, že navrhovaná Stavba pro umístění je zahrádkářskou chatou, k čemuž dospívá na podkladě kritérií, které vypočítává v závěru závazného stanoviska, aniž by je nějak kvantifikoval, a aniž by uvedl, jak k takovému závěru dospěl. To samo o sobě také implikuje posouzení věci z hlediska nepřipustného využití stavbami pro bydlení a stavbami rekreačních chat, které v daných plochách s rozdílným způsobem využití „Plochy zahrádkářských osad ZO“ územní plán výslovně vyjmenovává jako stavby nepřipustné. Správní orgán prvního stupně pak zcela nekriticky přistoupil k citovanému závaznému stanovisku, které pouze v důvodech svého rozhodnutí katalogizuje, aniž by jakkoliv zhodnotil jeho obsah anebo alespoň aby je jakkoliv komentoval, natož aby do důvodů svého rozhodnutí jeho zjištění a závěry alespoň převzal. Stavba tak byla dotčenými orgány posuzována různě.
12. Ve výsledku byla přípustnost záměru nadřízeným správním orgánem v přezkumném stanovisku potvrzena, nikoliv však z důvodů, na kterých je vybudováno závazné stanovisko odboru hlavního architekta Magistrátu města Hradce Králové, které bylo podkladem Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Naopak nadřízený správní orgán ve svém závazném stanovisku výslovně závazné stanovisko odboru hlavního architekta Magistrátu města Hradce Králové odmítl. Konstatujíc, že orgán územního plánování v závazném stanovisku k záměru neuvedl žádné důvody, o které své tvrzení, že záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací, opírá. V odůvodnění závazného stanoviska tak zcela chybí posouzení souladu záměru se slučitelností účelu záměru s konkrétní funkční plochou. Dle názoru žalobce přezkumné závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu dospívá k závěru, že o stavbu zahrádkářské chaty (které by v daném území byla přípustná) nejde. Nadřízený dotčený orgán dle názoru žalobce spíše uzavírá, že zamýšlená Stavba - ve stavebním záměru stavba pro individuální rekreaci - vykazuje prvky zahrádkářské chaty. Neuvádí však, o které znaky má jít, trpí tedy i toto přezkumné závazné stanovisko shodnou vadou a nezákonností, které jsou vytýkány závaznému stanovisku odboru hlavního architekta Magistrátu města Hradec Králové.
13. V rámci čtvrtého žalobního bodu žalobce poukazoval na to, že v podobných situacích, jako je nyní posuzovaná, není zachována předvídatelnost rozhodování (není dodržena zásada totožného rozhodování).
14. Žalobce v odůvodnění své žalobní námitky obsahující předvídatelné rozhodování ve shodných případech a dodržování zásady totožného rozhodování poukázal na to, že posuzovaný záměr Stavby sice není ovládán existujícím územním rozhodnutím, je však součástí území, kde taková rozhodnutí jsou vydána. Žalobce uvedl, že pokud jde o půdorysný rozměr zahradních chatek či zahrádkářských chat v území, je regulován územním rozhodnutím číslo 40 47 ze dne 8. 5. 2005, tedy územním rozhodnutím vydaným již za účinnosti stávajícího územního plánu města Hradce Králové, podle kterého je i tento stavební záměr posuzován. Stavební záměr žadatele se však tomuto atributu vymyká. V tomto směru potom obsahem posuzovaných kritérií v závazném stanovisku, tak, jak je vypočítává ten který správní orgán, který závazné stanovisko vydal, se o tomto rozhodnutí a půdorysném rozměru nezmiňuje. Pokud by tomu tak bylo, nutně by musel dospět k závěru, že umístit stavbu nelze, neboť o půdorysných rozměrech těchto staveb již vydáno rozhodnutí v tomtéž území bylo.
15. Postup, který přináší správní orgány, jejichž rozhodnutí je přezkoumáváno, vede k situaci v území, kterou žalobce dokumentuje na fotografiích, které přiložil k žalobě. Tyto zachycují identické stavby, jako je ta, která je předmětem i této věci. Uvedené

fotografie přinášejí reálný obraz o skutečnosti, ke které přezkoumávané rozhodnutí vede. Tedy reálný obraz toho, co ve skutečnosti snesené důvody žalobou napadených rozhodnutí přinášejí. Takové uspořádání v územích není dle názoru žalobce žádoucí, není přijatelné ze všech možných hledisek, ba území je navíc přinejmenším ošklivé.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém podání doručeném krajskému soudu dne 31. 3. 2023, ve kterém uvedl, že žaloba je nedůvodná a navrhl její zamítnutí v celém rozsahu.
17. Žalovaný plně odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí a k žalobě uvedl pouze stručné vyjádření.

IV. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

18. Žádná z osob zúčastněných na řízení nepodala před ústním jednáním u krajského soudu ve věci písemné vyjádření.

V. Jednání soudu

19. Ve věci proběhlo dne 13. 6. 2023 jednání před krajským soudem, kterého se účastnili zástupce žalobce, Osoba zúčastněná na řízení č. 1 a Osoba zúčastněná na řízení č. 2. Žalovaný se z jednání krajského soudu omluvil s tím, nechť je ve věci jednáno v jeho nepřítomnosti (k tomu srov. č. 1. 56 soudního spisu).
20. Zástupce žalobce odkázal na obsah žaloby s tím, že Předmětná stavba se nachází uvnitř zahrádkářské kolonie. Dále odkázal na rozsudek zdejšího soudu vydaný pod sp. zn. 30 A 78/2019. Osoba zúčastněná na řízení č. 2 uvedla, že jednala v dobré víře dle informací, které dostala od stavebního úřadu a odboru hlavního architekta města Hradec Králové, konkrétně popsala postup vedoucí k získání územního rozhodnutí. Osoba zúčastněná na řízení č. 1 uvedla, že navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout a odkázala na obsah rozhodnutí žalovaného i na obsah Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
21. K žalobě byly připojeny důkazní návrhy, konkrétně 2 ks fotografií a územní rozhodnutí č. 4047 ze dne 18. 5. 2022. Tyto krajský soud pro nadbytečnost ve vztahu k níže specifikovanému předmětu řízení – stran nynějšího přezkumu – zamítl. Uvedené důkazní návrhy se totiž nevztahují k otázce účastenství žalobce v řízení před stavebními úřady. Další důkazní návrhy nebyly vzneseny.
22. Závěrem přítomní setrvali na svých dosavadních procesních stanoviscích.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

23. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházeje přitom ze skutkového a právního stavu věci ke dni vydání napadeného rozhodnutí dle § 75 odst. 1 s. ř. s. O věci usoudil následovně.
24. Krajský soud nejprve zdůrazňuje, že v případě, že odvolací správní orgán zamítne odvolání jako nepřípustné, může soud ve správním soudnictví zkoumat pouze to, zda byly dány zákonné důvody pro takový postup odvolacího orgánu. Nemůže tedy posuzovat žádné jiné s tím spojené skutečnosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007-11).
25. S ohledem na výše uvedené tedy krajský soud v tuto chvíli nebude věcně vypořádávat žalobní body žalobce výše uvedené pod č. 2, 3 a 4 a konkrétněji rozepsané v žalobě, neboť tyto se již věcně týkají umístění a realizace záměru jako takového. Spíše pro doplnění je však nutno uvést, že zcela obdobné žalobní námitky (jako ty, co jsou uvedeny výše po č. 2 – 4) vznesl i další žalobce v řízení vedeném před zdejším soudem pod sp. zn. 30 A 16/2023. Tedy v řízení, kde žaloba směřovala proti stejnému rozhodnutí žalovaného (potažmo správního orgánu I. stupně) jako je tomu v řízení nynějším, a v tomto řízení byly výše uvedené žalobní námitky vypořádány jako nedůvodné.
26. Krajský soud se tedy věcně zabýval pouze **prvním žalobním bodem**, jak je popsán výše a dospěl k závěru, že tento není důvodný.
27. Krajský soud připomíná, že Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo k žádosti Dušana Mariuse (vystupující jako 2. Osoba zúčastněná na řízení) a Pavly Mariusové

(osoba zúčastněná na řízení č. 3) podle § 79 a § 92 stavebního zákona povoleno umístění stavby nazvané jako: „Stavba pro individuální rekreaci v Zahrádkářské osadě U Labe, vodovodní a tlaková kanalizační přípojka, retenční nádrž, domovní rozvod elektro, zpevněná plocha na p. p. č. XA, XB, XC v k. ú. xx.

28. Účastníci územního řízení jsou vymezeni v § 85 stavebního zákona, a to tak, že těmito jsou: Účastníky územního řízení jsou žadatel, obec, na jejímž území má být požadovaný záměr uskutečněn. A dále (ve smyslu § 85 odst. 2 stavebního zákona) a) vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn, není-li sám žadatelem, nebo ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě, b) osoby, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.
29. Žalobce není v postavení žadatelů, obce, na jejímž území se záměr má realizovat (respektive nyní umísťovat) a ani v postavení vlastníka pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn. Vlastníky pozemku p. p. č. XB v k. ú. xx jsou žadatelé (D. a P. M.). Další Stavbou dotčené pozemky, tedy pozemky p. p. č. XA a XC v k. ú. xx jsou ve vlastnictví Statutárního města Hradec Králové (1. Osoba zúčastněná na řízení).
30. Žalobce by tak musel tvrdit a v nynějším řízení rovněž prokázat, že mu svědčí účastenství v řízení před stavebními úřady z titulu díkce § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, tedy jako osobě, jejíž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno.
31. V řízení před právním orgánem I. stupně byl žalobce mezi účastníky územního řízení řazen, a to s odůvodněním správního orgánu I. stupně spočívajícím v tom, že při hranici pozemku mezi stavebním pozemkem (p. p. č. XB) a veřejnou komunikací (p. p. č. XC) se nacházela část areálového oplocení, které je ve vlastnictví nynějšího žalobce. V předkládací zprávě vypracované k odvoláním proti Rozhodnutí správního orgánu I. stupně stavební úřad uvedl, že odstraněná část oplocení není součástí žádosti o vydání územního rozhodnutí k Předmětné stavbě a tedy ani předmětem řízení o umístění Stavby. Žalobce ve svém odvolání ze dne 7. 7. 2022 uvedl, že část areálového oplocení v mezidobí navrhovatel (myšleno 2. Osoba zúčastněná na řízení) odstranil a sama Osoba zúčastněná na řízení č. 2 uvedla ve svém vyjádření ze dne 20. 10. 2022, že zchátralé oplocení na jejich pozemku již před několika lety odstranili a na celé hranici svého pozemku chtějí postavit oplocení své. Z uvedených zpráv rovněž vyplývá, že v minulosti byla spornou i otázka vlastnictví onoho nyní již odstraněného oplocení.
32. S ohledem na výše uvedené, tedy na skutečnost, že oplocení (jehož vlastnictví bylo rovněž dříve sporným) již bylo v minulosti odstraněno a není předmětem proběhlého územního řízení, žalovaný tedy dospěl k závěru, že u žalobce nejsou splněny podmínky pro jeho účastenství v územním řízení, tedy podmínky plynoucí z díkce § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
33. Žalobce se proti výše uvedenému závěru bránil v žalobě poměrně obecnou žalobní námitkou, jak je ostatně uvedeno výše. Uvedl, že v této zahrádkářské osadě vlastní a spravuje infrastrukturní zařízení sloužící pro obsluhu jednotlivých zahrádkářských či zahradních chat. Zahrádkářská osada je též vymezeným územím, sestávajícím se z vícero počtu k tomu určených a rozdělených pozemků spolu se stavbami na nich

stojícími, tvořícími celek, který je ohraničen oplocením, rozhradou, které mají shodný režim. Žalobce je, kromě jiného, také vlastníkem staveb, které slouží ke společným činnostem jednotlivých vlastníků zahrádkářských chatků vč. vody, ale také hygienického a sociálního zařízení společného všem.

34. Uvedené a poměrně obecné žalobní tvrzení u jednání soudu právní zástupce žalobce nikterak nerozvedl a ani krajskému soudu nedoložil jaké konkrétní žalobcovo vlastnické či jiné věcné právo může být záměrem přímo dotčeno – konkrétně.
35. Krajskému soudu nezbyvá, než v této souvislosti připomenout, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dne 24. 8. 2010, v č. j. 4 As 3/2008-78 (všechna v tomto rozsudku citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), který zastal názor, že: „[S]myslem uvedení žalobních bodů § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.“
36. Žalobce tedy měl tvrdit – zcela konkrétně – jaké jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno – k tomu viz dikce § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona. Krajský soud by následně uvedené tvrzení (které by muselo být i podloženo) posuzoval optikou možného dotčení práv žalobce stavebním záměrem (respektive jeho umístěním) v souladu s již uváděným ustanovením stavebního zákona.
37. Taková konkrétní tvrzení však žalobce nenabídl, a krajský soud proto dospívá k závěru o tom, že zde nejsou dány důvody, pro které by měl žalobce být účastníkem územního řízení ve smyslu § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona.
38. V neposlední řadě musí krajský soud zdůraznit, že zástupce žalobce se u jednání soudu dovolával rozsudku zdejšího soudu ze dne 8. 4. 2021, č. j. 30 A 78/2019 – 115, tento však byl následně zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2021, č. j. 6 As 136/2021 – 28. V současné chvíli jsou tak závěry tam vyslovené dále neaplikovatelné, neboť dané rozhodnutí krajského soudu bylo pravomocně zrušeno Nejvyšším správním soudem.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

39. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

40. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
41. Výrokem III. rozsudku bylo rozhodnuto o tom, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť krajský soud neshledal důvody k opačnému postupu ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení nadto žádnou náhradu nákladů řízení neuplatňovaly. Osoby zúčastněné na řízení č. 1 a č. 2 se u jednání krajského soudu náhrady nákladů řízení vzdaly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 15. června 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu